

عنوان مقاله:

بررسی معنای اصطلاحی «الاستبتان» در ادبیات عرفانی

محل انتشار:

مجله عرفانیات در ادب فارسی، دوره 4، شماره 16 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

فاطمه عسکری

عباس طالب زاده شوشتری

خلاصه مقاله:

در این پژوهش تلاش شده است تا ضمن تفکیک نظرات گوناگون پیرامون معنای لغوی و اصطلاحی مدخل «استبتان»، به جایگاه علمی و اصطلاحی معنای آن در زمینه ادبیات عرفانی و قرآنی پرداخته شود. در این جستار نشان داده شده است که معنای مفهومی و اصطلاحی «استبتان» در حقیقت به معنای «دیدن ماهیت ذات اشیاء» و یا مسئله «بینندگی و دیدن ماهیت اشیاء» است و از جایگاه ارزنده‌ای در ادبیات عرفانی برخوردار است؛ به ویژه آنکه برخی از فیلسوفان غرب درباره آن به ابهام افتاده، و به طور کلی با بیان نظراتشان، منکر شناخت و ماهیت ذات اشیاء جهان پیرامون خود شده‌اند؛ بنابراین سه محور اساسی این پژوهش، عبارت اند از: بررسی معنای لغوی و اصطلاحی مدخل «استبتان» و تفکیک نظرات پیرامون آن. جایگاه کاربردی معنای مفهومی و اصطلاحی واژه‌ی «استبتان» در میان برخی از شواهد ادبی و عرفانی و قرآنی. تحلیل و بررسی معنای اصطلاحی مدخل «استبتان» از منظر ادبیات عرفان اسلامی.

کلمات کلیدی:

Alstebtan, Internalization, the identity of things, mystical literature, استبتان,

باطن، درون نگری، بینندگی، ماهیت اشیاء، ادبیات عرفانی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1724890>

